

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703124000272/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Tiden og til at tænke mig en lignende Situation i Athens eller maaske snarere Spartas Gader, hvor Borgerne erholde Efterretning om, at en af deres Atleter er slaet ihjel med et Næveslag, eller kørt over paa Rendebanen. En egen ubyggelig Følelse greb mig af noget ubetinget raat, noget udelukkende „kropmæssigt“, der har usurperet den højeste Plads for universal Opmærksomhed, og der gik et eget Lys op for mig med Hensyn til Beskaffenheden af det forunderlige Folk, hvoriblandt jeg færdedes.

Jeg erindrede nu, at jeg for en Ugestid tilbage i Byens Hovedavis havde læst et langt og udførligt Referat af den Modtagelse, der var bleven denne Renforth og hans tre Kolleger til Del ovre i Kanada, hvor den store Kaproning mellem Moderstatens og Koloniens Baade skulde afholdes. Ankomsten af Tyneflodens fire berømte Baadmænd havde været en Begivenhed for det hele Land; alle Befordringsmidler var stillede til deres Raadighed i Mellemtiden, førend Kampen begyndte; alle flokkedes om dem, alle kappedes om at komme til at se og beundre dem, og den Hædersbevisning, som Sokrates fordrede, men ikke erholdt af de utaknemlige Atheniensere, havde Kanadierne af sig selv indrømmet disse fire „Safter“, hvis Armmuskler (*mirabile visu*) i Virkeligheden havde kvalificeret dem til at underholdes som Prytanister paa det offentliges Bekostning.

Samme Blad havde tillige en udførlig Beskrivelse af disse fire Prytanister, der i ubevidst Komik var noget af det mest glimrende, jeg endnu kan erindre af engelsk Sportmaivitet. Den korporlige Beskrivelse lød nogenlunde saaledes:

Nr. 1. Renforth. 36 Aar. Hals og Overarme uhyre udviklede. Bumstærk. Taler kun lidt.

Nr. 2. Mr. N. N. 32 Aar. Mindre bred over Brystet. Dygtige Arme. Godt bygget i det hele. Tavs.

Nr. 3. Mr. 28 Aar. Senestærk og udholdende. Noget indesluttet.

Nr. 4. Mr. Den yngste. Fortræffelige Anlæg. Vil nok blive en stor Champion. Ikke meget meddelsom.

Saaledes var den store Renforth, og saaledes var hans Medarbejdere. Men ak, Renforth var ikke mere; han var død, ramt af et Slag midt under selve Kampen, og man havde kun den Trøst at beskylde Kanadierne for at have givet ham Gift, og saa for Resten det Haab, at den yngste, han med de gode Anlæg, vilde udvikle sig til snart at indtage den vakante Plads.

Byen behøvede ikke at klæde sig i sort over hans Bortgang; den var sort i Forvejen. Men nogle Dage efter løb de smaa Avisdrengene om paa Gaderne med trykte og litograferede Kort, hvorpaa the champion formaliter blev anmeldt som død, og hvorpaa hans Biografi og

hans sidste Hilsen til Fødelandet fandtes. Slige Kort var ikke set siden Lord Palmerstons, ja maaske ikke siden Prins-Gemalens Død; men det forstaar sig, der havde maaske heller ikke været nogen Anledning førend denne. Ugedagen efter havde „Graphic“ et stort Træsnit, der forestillede „Kæmpen“ i Virksomhed. En Mand, nøgen til Bælttestedet, saas „trækkende“ paa en Aare i en af de lange, smalle Kaproningsbaade. Jeg behøvede kun at kaste et flygtigt Blik paa dette Billede for at mindes et Sted i Chaillus afrikanske Rejseskildringer, hvor den berømte Jæger omtaler et Møde med en Orangutang: „Et Øjeblik endnu, og Dyrret stod for os i hele sin dæmoniske Majestæt. Panden var lav, Udtrykket i Øjnene lurende og ondskabsfuldt; de mægtige Skuldre bar et Par Arme, hvis Muskler røbede en uhyre Kraft; det var et Menneske, der stod for os, og dog et Dyr, saa hæsligt, vildt og voldsomt et Dyr, som vi nogensinde havde set.“

Hvis Byen ved Solskin var en sælsom Blanding af Røg, Ked-sommelighed, Drukkenskab og Forretningsiver, da var den i Regnvejr, eller naar Søvinden svøbte den ind i Taager, et haabløst Superlativ af alle de ubehagelige Egenskaber, en By i det hele taget kan være i Besiddelse af. Gik man paa en saadan Dag i Regn eller Taage, eller en nøje Forening af begge, langs mod Kajen, hvor Skibene ligge, og hvor Handelsfolket staar paa Lur, da vilde man uvilkaarlig begynde med at undre sig over den menneskelige Naturs Sejhed, og ende med at underkaste den en Prøve i Whiskyshopperne, hvis Tal er legio.

Det var et underligt Folk, dette Handelsfolk, og en sælsom Allarmplads havde det valgt sig. „Børsen“ (for dog at blive i Terminologien) var et Gadehjørne udenfor en Whiskybutik, hvor der tilsyneladende handledes med gammelt Tovværk og nye Søfolk. „Børsen“ var en tre, fire Gange bleven flyttet hen til forskellige Lokaler med Tag over Hovedet, men uden Whisky i Baggrunden, og denne sidste Mangel havde utvivlsomt bestandig været den hemmelige Grund til atter at søge tilbage til Gadehjørnet. „Børsen“ var og blev paa Gadehjørnet, hvor Blæsten og Regnen, Røgen og Taagen blegede de arme Kommis'ers Kinder, og hvor Whiskyen fra Smuthullerne rundt omkring til Gengæld farvede de merkantile Næser røde. Det hele var en ægte engelsk Institution, og Anlægget var holdt i Rævegravstilen: et stort asbent Hul, der saa' meget skikkelig ud, og bagved det en Mængde krogede Gange og Gyder, der alle mandede ud ved en eller anden Skænk, hvis flydende Varer gjorde Kajens Egenskab af „fast“ Genstand endnu mere tvivlsom for dens Regnfrakke-bærende og Paraly-holdende Befolkning.

Paa the cattle-marked var de Arbejdere lejrede, der havde gjort strike. De sad der næsten hele Dagen, undtagen i de Timer, hvor